

MOJANG

MINECRAFT

KRONIKY WOODSWORDU

VITAJTE

U WRE!

DOBRODRUŽSTVO
PŘÍAMO OD MINECRAFTU

NICK ELIOPULOS
ILUSTRÁCIE LUKE FLOWERS

Minecraft Kroniky Woodwordu 1 Vitajte v hre!

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.egmont.sk
www.albatrosmedia.sk

EGMONT
Publishing

kolektív

Minecraft Kroniky Woodwordu 1 – Vitajte v hre! – e-kniha

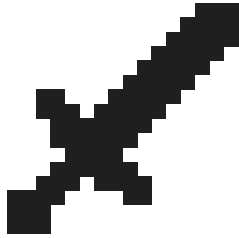
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

MOJANG

MINECRAFT

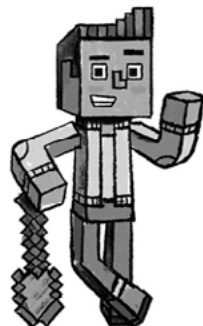
MOJANG

MINECRAFT

ВІТАЈТЕ У НАС!

ZOZNÁMTE SA S HRÁČMI

MORGAN

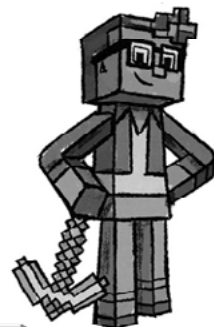
PD

ASH

JODI

HARPER

PANI MINERVOVÁ

DR. CULPEPPEROVÁ

Prológ

AKO ZAČAŤ PRÍBEH, ABY BOL NAPÍNAVÝ!

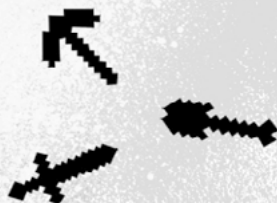
 kolo **jedinej fakle** sa chúlili štyri postavy. Iný zdroj svetla v podzemnom úkryte nemali. Všetci štyria vedeli, že sa **príšery vo svetle neobjavia**.

„**SME TU DOSŤ NATESNO,**“ povedala jedna z postáv.

„**MÔŽEME KOPAŤ HLBŠIE,**“ navrhla druhá s krompáčom v rukách. „**MOHOL BY SOM NÁŠ ÚKRYT ZVÄČŠIŤ.**“

„**NIE, TO NEMÔŽEME RISKOVAŤ,**“ ozvala sa tretia, ktorá vyrobila krompáč aj fakľu.

„**NEMÁM MATERIÁL NA VÝROBU ĎALŠÍCH NÁSTROJOV.**“

**A KEĎ BUDEME KOPAŤ ĎALEJ,
MÔŽE SA STAŤ, ŽE NARAZÍME NA
TUNEL ALEBO BANSKÚ ŠACH-
TU. POTOM SA SEM NAHRNÚ
PÁŠERY A...”**

Všetky postavy zmlkli, len
čo počuli, že vonku niečo
zakvílilo. Žiadna z nich
ani nepípla.

Mali pocit, že pre-
šla celá večnosť, kým sa
zvuk vzdialil. Vymenili
si pohľady, a keď ko-
nečne pominul, kývli
hlavami.

**„RÁD BY SOM SA
ŠTIPOL, ABY SOM
ZISTIL, ČI SA MI TO
IBA NESNÍVA,”** po-
vedala štvrtá z postáv.
**„NEMÁM TU VŠAK
PASTY.”**

Slovkom tu myslela Minecraft. Aj keď sa to zdalo nemožné, všetky štyri postavy sa nachádzali vo svojej obľúbenej hre a prežívali ju. Naozaj sa ocitli v Minecrafte.

Znelo to dobre, ale mali problém:

Nevedeli, ako sa vrátiť domov do skutočného sveta.

1. kapitola

ZOZNÁMTE SA S ASH KAPOOROVOU! NIJAKÝ NEPRIATEĽ JU NEPORAZÍ! NEZASTAVÍ JU ŽIADNY MŮR!

Ash Kapoorová stála v tieni hradu. Bolo to hrozivé miesto s temnými oknami a s vysokými pyramídovými vežami. Na zástave, ktorá sa trepotala vo vetre, bola zobrazená desivá beštia, akú Ash ešte nikdy nevidela. V diaľke zakrákala vrana.

Každé iné dieťa by sa teraz triaslo od strachu, pomyslela si Ash. Lenže ja nie. Nebezpečenstvo je moja šálka kávy!

No v skutočnosti Ash kávu nepila.

A nestála ani pred starým strašidelným hradom. Bola to iba jej nová škola, **Woodword-ská základná**. Keď však prižmúrila oči, vedela

si základku predstaviť ako **zakliatu pevnosť** alebo **zabudnutý chrám**, či **mimozemské opevnenie** na nejakom vzdialenom mesiaci.

Dala by prednosť každému z tých miest, len aby nemusela opäť začínať v novej škole ako „to nové dievča“. Pre mamičkinu prácu sa totiž už tretí raz za tri roky presťahovali.

Urovnala si šerpu. **Patrila k jej skautskej uniforme** a mala na nej pripnutých **veľa odznakov. Každý z nich bol spomienkou** na niečo, čo sa Ash podarilo, alebo na novú zručnosť, ktorú si osvojila. Boli to malé trofeje, ktoré jej ostali bez ohľadu na to, koľkokrát už musela začať odznova. **Po jednom prešla prstami, aby jej priniesol šťastie.**

„Nemôžeš iba tak postávať uprostred schodiska,“ napomenul ju nejaký chlapec a vyhol sa jej.

„**Zablúdila si** alebo čo?“ dodalo dievča a obišlo Ash z druhej strany.

„Vlastne by som potrebovala radu!“ vyhrkla Ash. „Hľadám učebňu dvestoštyridsaťsedem.“

„Tá je hneď vedľa učebne dvestoštyridsaťšesť,“ povedalo dievča.

„A dvestoštyridsaťosem,“ doplnil chlapec.
„Nemôžeš ju minúť.“

„Ďakujem!“ usmiala sa Ash milo. Také „rady“ jej boli nanič.

Dotkla sa **odznaku za prieskum mesta**.

Nie prvýkrát sa ocitla sama na neznámom mieste alebo v neznámej škole. Bola odhodlaná nájsť učebňu 247 a prekonať všetky nástrahy, na ktoré cestou narazí.

„Dovolíš?“ ozval sa jej za chrbtom ďalší netrpezlivý hlas.

Vtom si uvedomila, že v prvom rade musí prestať postávať na schodisku.

Ash prišla do učebne 247 neskoro. Dúfala, že nepozorovane vklzne dovnútra, ale namiesto toho na seba už vo dverách pritiahla pohľady všetkých budúcich spolužiakov.

„Posaď sa, prosím,“ vyzvala ju učiteľka, zatiaľ čo sa prehrabávala v papieroch na stole.

„Hm, ešte nemám miesto,“ ozvala sa Ash.
„Som tu nová.“

„Aha! Si tá nová žiačka!“ Učiteľka na ňu obrátila zrak. Kučeravé vlasy mala stiahnuté do drdola, ktorý držali pokope pletacie ihlice a pripomínal rozchlpené kľbko vlny. „Ospravedlňujem sa, dievčatko. Kým nevypijem prvý hrniec kávy, **bývam roztržitá.**“

„Nechceli ste povedať skôr *hrnček*?“ opýtala sa Ash.

Učiteľka zmenila tému. „Som pani Minervová. Nepredstavíš sa triede?“

Ash sa otočila k svojim novým spolužiakom. Zhlboka sa nadýchla, pre šťastie sa dotkla svojho **odznaku za rozprávanie na verejnosti** a široko sa usmiala. Niečím takým si už prešla.

„Ahojte, všetci!“ začala veselo. „**Volám sa Ash Kapoorová**, narodila som sa na Floride a práve sme sa sem presťahovali zo západného pobrežia. Som skautka, mám rada zvieratá a **počítačové hry.**“

Chlapec v druhom rade spozornel. Ukázal na svoje školské dosky, ktoré zdobili mincraftské nálepky.